

دومین جشنواره عکس نقره (هفتمین جشن عکس) دانشگاه هنر در دی ماه ۹۶ با موضوع شهر برگزار شد. نکته قابل توجه تعداد آثار ارسالی است که در مقایسه با دوره قبل افزایش یافته است. نمایشگاه در سه بخش که عبارت اند از: بخش اول (دانشجویان رشته عکاسی سراسر کشور)، بخش دوم (دانشجویان رشته های غیر عکاسی در سراسر کشور)، بخش سوم (عکاسی باموبایل برای تمامی دانشجویان)، همچنین بخشی غیر رقابتی تحت عنوان "پیشکسوتان و دانش آموختگان دانشگاه هنر" برگزار شد.

با توجه به اینکه می بایست در این متن، موضوعی انتخاب کرده و بیشتر راجع به عکسها بنویسم تا کلیت نمایشگاه، موضوع اینجانب بخش مربوط به دانشجویان عکاسی که در قالب ۱۲ مجموعه است، می باشد. در این میان به بررسی یکی از مجموعه ها از حسین داوودی با عنوان، بدون عنوان میپردازم.

مجموعه در قالب ۸ فریم بود و عکسها، تصاویری از قشر کارگر جامعه هستند، زاویه دید از بالاست و این زاویه دید این مجموعه را از دیگری متمایز کرده است. به نظر میرسد که عکسها در کوچه های بازار تهران گرفته شده است، ترتیب عکسها به گونه ای است که در فریم های اول تا سوم ما نظاره گره پاهای این مردان و کوله باری که بر دوش دارند هستیم، در ادامه در فریم های پنچ و شش و هفت کوله باری میبینیم و دستهای ایشان که گویی تاکید بر آنهاست و در فریم آخر تنها بار و لباسهایی را میبینیم که اثری از شخص حمل کننده نیست و انگار که اینها در هوا معلق اند. نا گفته نماند که عکسها رنگی است. مجموعه ای نه چندان پیچیده با زاویه ای خاص که در بین این آثار توجه مرا به خود جلب کرد. فکر میکنم که عکاس قصد داشته کار طاقت فرسای این قشر از جامعه که به نوعی گرداننده چرخه شهر هستند را نشان دهد و از طریق آنها که در جریان داشتن شهر نقش مهمی دارند به تعبیر خود به مفهوم شهر برسد، نکته منفی قابل ذکری ندیده ام و دیدن این تصاویر برایم لذت بخش بود.